

kot zase, a bilo je vse zastoj. Prišlo je kot iznenada: Andrejček je umrl... Z njim pa je dogorela tudi sveča sreče dobrih roditeljev. Ostala jima je tolažba, da ga najdeta in vidita, kjer cvete večna sreča.

Jakob je hodil še dalje v tovarno in je voljno prenašal bridkosti svojega stanu. Saj je videl blizu svoje odrešenje. Živel je še dolgo in postal na starost vesel in zadovoljen. Umirajoč je še hvalil Boga za bridkosti, ki mu jih je pošiljal — njemu samemu v korist...

Maruša je ostala z leti sama. Dočakala je nenavadno starost in še sedaj ne misli umreti. Včasih pravi, da je smrt najbrž pozabila nanjo, ker ima drugje dosti žetev in ima skoro rajša mlade kosti kot stare...

A tudi njej se steče ura — morda kmalu. Včasih mi toži, da jo še pri ognju zebe. »Saj je že vse slabejše na svetu«, pravi, »še ogenj ne greje več tako kot je včasih.« A to govori le bolj v šali, ne da bi tožila. Vesela je še vedno, saj ima za seboj gladko in lepo pot življenja, ki jo gotovo dovede do njene sreče...

Slavko Slavič.

Listje in cvetje

Nove knjige in listi.

Petra Bohinjca izbrani spisi. I. zvezek: Drobnice. Kranj 1913. — Cena broš. 1 K. — Knjižica je priporočila vredna. Podaje nam na 98 straneh šest povesti. Štiri, posebno prikupne, so ponatisnjene iz „Vrtca“. Na novo priobčena, najdaljša, „Češka knežna“, je nekoliko bolj zapletena in ne dovolj lahkotna za nežno deco; a je skrbno izdelana za bolj odraslo mladino. (Večkrat ponavljani nena- vadni izrek „Nezdravja mi“ bi moral imeti kako pojasnilo v opombici.)

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Dan.

Reki: Pri belem dnevu nič videti. — Po- dnevi iskati meseca in ponoči solnca. — Po- dnevi gledati na zvezde.

Pa vsak dan jerebice! (*Tako se čudi, kdor je naveličan vsega dobrega.*) — Praznuje vsak dan svoj rojstni dan (god). — Pri njem je vsak dan semenj. — Rad bi imel samo rdeče dneve v pratiki. — Rad bi imel, da bi bila vsak dan nedelja in bi bilo pijančevanje — rokodelstvo.

Dober dan, kje je moja žlica? (*Človeku, kateremu je jesti in piti prva in zadnja reč.*)

Tak dan bi moral biti rdeče naslikan v pratiki. (*Prijetno in imenitno!*)

Za tako reč je najkrajši dan zadosti dolg. (*Neprijetno, malo vredno.*)

Dan mu je prej v hiši nego kruh. — Šest dni stradati, sedmi dan se postiti.

Včerajsnji dan iskati.

Dan iskati s svetilko.

V plaščku nosi dan okrog. (*Od dolgega časa ne vé, kaj bi počel.*)

Dnevu bi rad oko izžgal. (*Če zjutraj predolgo luč gori.*) — Dan prižiga.

Dan je treba prijeti pri korenini. (*Dobro začetí, pa vrlo izkoristiti.*)

Dan in noč nima miru. — Delati (ukvar- jati se s čim) podnevi in ponoči.

Ves dan je na nogah kot medved-plesalec.

Saj je več dni! (*Nikar ne hiti tako.*)

Dela iz dneva noč in iz noči dan. (*Ni- ma reda.*)

Ni bil rojen srečnega dne.

Samo sedem dni v tednu nori.

Dan je kratek, govori hitro! — Tri dni bi govoril o držaju žlice. (*Če kdo vse pre- dolgo govori.*)

Dober dan pa srečno pot voščiti komu. (*Na kratko in mrzlo ga odpraviti.*)

In če bi moral osem dni z mačko skupaj jesti. (*Če kdo hoče na vsak način doseči, kar si je v glavo vtépel.*)

No, zdaj se dani! (*Če kdo slednjč raz- ume težko razlago.*)

Na dan kaj spraviti.

Obetati si zlate dni.

Kot noč in dan! (*Razloček.*)

Rešitev rebusa št. 11.

**Visoko nosi glavo prazen klas,
prazen sod ima močan glas.**

Prav so odgovorili: Budna Ferica, Kiepad Klodi, Perko Minka, Plapper Antonija, Küssel Rezi, Picelj Marica, Vogrinc Mici, učenke VIII. razreda nadaljevalne šole v Novem mestu; Klovár Zofija, učenka na c. kr. vladnici v Ljubljani; Kramar Anton, mizar v Mateni pri Igu; Mihelič Frančiška, Pavlina in Rezika, Kovačič Frančiška, Škulj Ivanka, Oražem Francka, Pirc Mar., Mohar Frančiška, Vesel Marija in Neža, Cvar Minka, Pakiž Frančiška, Arko Mar, Oblak Mar., Maršič Angela, učenke v Sodražici; Hrašovec Marija Pija, učenka III. razreda pri čest. šolskih sestrah v Celju; Kristl Angela, učenka IV. razreda pri Sv. Barbari niže Maribora; Arh Gabrijel, učenec v Mošnjah; Ferjan Ljudmila, Pollanz Meri, Vuga Vida, Širca Marija, Wilfer Mici in Siskovič Milena, gojenke meščanske šole uršulinkega zavoda v Gorici; Švigelj Stana, Jakše Ela, Škrjanec Minka, Nagu Dora in Dana, Sušanj Irena, Švigelj Francka, Albert Hedviga in Zlatka, učenke v Ljubljani; Kveder Mira, gojenka V. razreda v zavodu De Notre Dame v Smihelu; Springer Apa, Bahor Dragotin, Butala Ivan, Štukelj Josip, Jakša Ivan, Brunskole Rudolf, Lozar Josip, Judnič Vekoslav, Kukman Josip, Škrinjar Josip, Grzin Kata, Zupancič Marija, Skube Ivana, Plut Nežica, Grahek Kata, Butala Fana, Rom Francka, Kočevár Marija, učenci in učenke ponavljalne šole v Petrovi vasi pri Črnomlju;

Luševič Mar., Golavšek Mar., Koser Marijana, Hrovat Mehtilda, Svetel Minka, Slana Alojzija, Kosi Ana, Kotnik Mar., Rudela Stefica, Brukner Frančiška, Sinkovič Pavla, Orosel Pavla, Mutec Amal., Vrečko Matilda, Omladič Justina, Dršek Ana, Kolar Mar., Podgoršek Angela, Žgank Mar., Zupanc Amalija, Jošt Marija, učenke VII. razreda pri čest. šolskih sestrah v Celju; Pustišek Mihael, davkarski sluga v Kozjem; Porekar Vladko, učenec III. razreda meščanske šole; Porekar Angelica, gojenka pripravnice pri čest. šolskih sestrah, Krulej Ema, učenka gospodinske šole, Gomzi Marta, učenka II. razreda meščanske šole, Porekar Ciril, prvošolec, in Porekar Viktor, učenec III. razreda c. kr. vladnice, v Mariboru.

Odgovor na šaljivo vprašanje št. 11.

Tam se bolje živi, kjer je **voda** dobra. (Če je komu kruh dober, je znamenje, da je lačen.)

Prav so odgovorili: Kramar Anton, mizar v Mateni pri Igu; Brumec Nežika, učenka III. razreda; Wretzl Kristina, hčerka gostilničarjeva v Studenicih pri Poljčanah; Pustišek Mihael, davkarski sluga v Kozjem; Porekar Vladko, učenec III. razreda meščanske šole, Porekar Angelica, gojenka pripravnice pri čest. šolskih sestrah, Krulej Ema, učenka gospodinske šole, Gomzi Marta, učenka II. razreda meščanske šole, Porekar Ciril, prvošolec, in Porekar Viktor, učenec III. razreda c. kr. vladnice, v Mariboru.

Vabilo na naročbo.

Cena „Vrtcu“ in „Angelčku“ je skupno 5 K 20 h; „Angelček“ posebej stane na leto 1 K 20 h. (Na 10 izvodov pod skupnim zavitkom se daje eden po vrhu.) Naročnina in vsi spisi, namenjeni „Vrtcu“ in „Angelčka“, naj se pošiljajo z naslovom: Anton Kržič, c. kr. profesor v Ljubljani ali Uredništvo „Vrtčevo“ (Sv. Petra cesta št. 78.)

V Katoliški Bukvarni se dobivajo tudi še poprejšnji letniki, in sicer: 1. „Vrtec“, 1906—1912, vezan po 4 K. — 2. „Angelček“ (razen I. II., IV., VIII. in IX.) vsi tečaji po 1 K vezani. — 3. P. Angelik Hribar. „Mladinski glasi“ I. zvezek po 26 h, II. in III. zvezek po 40 h. — 4. „Nedolžnim srcem“ po 1 K 20 h kart. in 1 K 35 h lično v platnu. — 5. „Iz raznih stanov“, po 25 h. — 6. „Obnovljeni vrtec“ I. zvezek vezan 3 K. — 7. „Osmero blagrov“ ali nauk o srečnem življenju broš. 1 K 60 h, vez. 2 K.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5 20 K, za pol leta 2 60 K. — Uredništvo in upravnništvo Sv. Petra cesta št. 78 v Ljubljani.